

E D I T U R A   S C R I P T U M®

OBiceiuri în faMIlie

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

EARLEY, JUSTIN WHITMEL

Obiceiuri în familie : practici care dezvoltă viața spirituală în rutina zilnică /Justin Whitmel Earley. - Oradea : Scriptum, 2024

ISBN 978-606-031-219-2

2

159.9

Aprecieri pentru această carte

Această carte e o bijuterie pe care aş vrea să o fac cadou tuturor familiilor pe care le cunosc. O carte bine gândită, cu caracter formativ, biblică, cu ramificații generaționale și eterne profunde, în care Earley oferă speranța transformării pentru toate familiile pe fiecare dintre paginile sale practice și îmbibate de Evanghelie. Nu m-am putut desprinde de ea până nu am terminat-o.

— ANN VOSKAMP, mamă a șapte copii, autoarea bestsellerurilor New York Times *O mie de daruri* și *Calea frângerii*

Dacă nu te-ai gândit niciodată la modul în care o liturghie ar putea să-i includă pe copiii care sar în pat sau care tocmai s-au calmat după o răbufnire, sau care trec piperul de la unul la altul în jurul mesei (și recunosc că eu nu m-am gândit niciodată la asta), această carte te poate ajuta să schimbi obiceiurile familiei tale. Nu e o carte care să sâcâie, să certe, să învinovățească sau să poruncească. În schimb, Justin Earley sugerează modalități prin care oameni ca tine și ca mine – cu maldăre de vase nespălate, programe de fotbal aglomerate și prea puțină încredere că știi ce fac – își pot dezvolta obiceiuri pentru a-și echipa familiile pentru pelerinajul de-o viață spre Casă.

— RUSSELL MOORE, *Christianity Today*

Părinții au nevoie de această carte! Ritmurile sunt esențiale în familiile noastre, iar Justin oferă informații despre modul în care practicarea lor acasă Îl arată pe Isus copiilor noștri în moduri în care doar cuvintele nu o pot face.

— REBEKAH LYONS, autoarea bestsellerurilor
Rhythms of Renewal și *You are Free*

Familia este planul principal de ucenicie al lui Dumnezeu. În familiile noastre învățăm ce este cel mai important și mai puțin important și începem să înțelegem care ne este locul în această lume mare și înfricoșătoare. În *Obiceiuri în familie*, Justin Whitmel Earley ne oferă un șablon pentru obiceiurile casnice care ne înrădăcinează familiile în cele mai profunde realități ale Evangheliei lui Isus Cristos și ne modelează pe toți mai mult după chipul Lui. Nu există formare fără repetiție, așa că mă rog ca această carte să-ți încurajeze inima și să-ți aprindă dorința de a-I permite Duhului Sfânt să curgă prin aceste zece obiceiuri zilnice cu mai multă hotărâre.

— MATT CHANDLER, pastor principal, The Village Church

Dacă ești părinte sau urmează să fii părinte, sau ești prieten al unui părinte, sau părinte al unui părinte, această carte este aur curat. Aur pur, onestă, plină de umor și utilă pentru modelarea familiei. Nu este nimic ușor în cea mai vulnerabilă vocație umană, iar obiceiurile din această carte nu o vor face să fie mai ușoară. Dar o vor face să fie mult mai bună.

— ANDY CROUCH, autor, *Familia tehnointeligentă*

Nici nu terminasem de citit introducerea și deja implementam aceste practici împreună cu copiii mei! O analiză atât de atentă, practică, umilă, dar plină de umor asupra modului de a extrage sacralul din haosul cotidian pe care îl implică creșterea copiilor. Aceste practici vor fi nelipsite din casa noastră.

— JOSHUA STRAUB, PhD, *Famous at Home*

În ultimii nouăsprezece ani, de când sunt părinte, am privit cărțile despre creșterea copiilor cu un amestec de frică și dezgust. Se pare că „experții” se grăbeau să-mi spună ce făceam greșit și să ofere soluții de remediere rapidă care păreau extrem de îndepărtate de experiența mea dezordonată, asiduă

și inconsecventă ca părinte. De aceea, cartea *Obiceiuri în familie* a lui Justin a fost o experiență revigorantă și inspirată. Justin a reușit să reducă lumea complexă a părintelui la o serie de obiceiuri relevante, pline de har și realiste, care vor schimba formarea familiei tale. M-am trezit făcând o listă mentală cu părinții tineri cărora abia așteptam să le fac cadou această carte. O lectură obligatorie pentru fiecare părinte care dorește să aducă mai mult sens în viața lui cotidiană.

— NICOLE UNICE, pastor, consultant de laudă și închinare
și autoare a cărții *The Miracle Moment: How Tough Conversations
Can Actually Transform Your Most Important Relationships*

Ce resursă utilă, venită la momentul oportun! Mi-aș fi dorit să fi citit această carte când copiii mei erau încă acasă. În *Obiceiuri în familie*, Justin ne ajută să ne analizăm viețile noastre normale și obișnuite și ne arată care poate fi forța formativă a unor practici simple. Aceasta nu este o carte cu instrucțiuni, ci mai degrabă o abordare plină de har a vieții de familie, care ne ajută să vedem obișnuința ca fiind eliberatoare și fructuoasă. Abia aștept să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc altor părinți!

— KEITH NIX, Veritas School, Richmond, VA,
lider național în mișcarea de reînnoire a educației creștine

L-am cunoscut pe Justin Early acum cincisprezece ani; eram proaspăt ieșiți din facultate și slujeam împreună ca misionari peste ocean. Chiar și atunci, mi-am dat seama că avea o înțelepciune cu mult peste vârsta lui. De atunci, am fost încurajat văzându-l cum își dezvoltă vocea în folosul poporului lui Cristos. Nu este un secret pentru nimeni că viața de acasă poate fi haotică – mulți dintre noi experimentăm acest haos chiar acum, mulțumindu-ne să funcționăm pe modul de supraviețuire, așteptând să trecem și de ziua de azi. Vrem să ne formăm copiii în conformitate cu virtuțile creștine, dar uneori lupta poate părea zadarnică. Cartea *Obiceiuri în familie* te va ajuta să implementezi ritmuri, care vor aduce ordine în mijlocul haosului, și har în perioadele stresante.

— MATT SMETHURST, pastor plantator de biserici,
River City Baptist Church, Richmond, VA
editor, The Gospel Coalition; autor al cărților
Deacons și *Before You Open Your Bible*

Originally published in U.S.A. under the title

Habits of the Household

by Justin Whitmel Earley

© 2021 by Avodah, LLC

All Rights Reserved.

Published by arrangement with HarperCollins Christian Publishing, Inc.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul

Obiceiuri în familie

de Justin Whitmel Earley

© 2024 Editura Scriptum®

str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea – Bihor

Tel./Fax/Robot: 0259-457.428

E-mail: scriptum@scriptum.ro

Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.

Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice folosite sunt preluate din NTR - Noua Traducere în Limba Română. Celelalte citate provin din traduceri ale Bibliei în limba engleză, după cum urmează: MSG - The Message, NCV - New Century Version, NLT - New Living Translation, NIV - New International Version, TLB - The Living Bible.

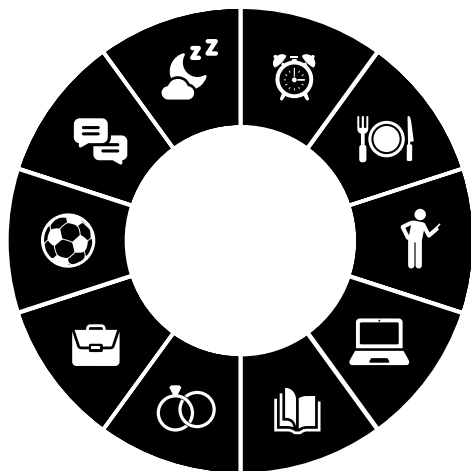
*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN (tipărit) 978-606-031-219-2

ISBN (e-book) 978-606-031-237-6

Tiparul executat în U. E.

JUSTIN WHITMEL EARLEY

OBICEIURI în familie

Practici care dezvoltă
viața spirituală în rutina zilnică

Editura Scriptum®
Oradea

Lui Whit, Asher, Coulter și Shep

---

*„Pentru că este mai ușor să crești copii puternici
decât să vindeci bărbați și femei rănite.”*

CUPRINS

<i>Cuvânt-înainte</i>	13
<i>Mulțumiri</i>	15

PARTEA I: introducere

Obiceiurile familiei ca liturghii ale Evangheliei	19
Cum să citești această carte	35

PARTEA A II-A: OBICEIURILE familiei

1. Trezirea	47
2. Ora mesei	67
3. Disciplinarea	85
4. Timpul petrecut în fața ecranelor	109
5. Timpul devoțional în familie	131
6. Căsnicia	147
7. Munca	161

8. Joaca	177
9. Conversațiile.	191
10. Ora de culcare	205

PARTEA A III-A:

epiLOG

Creșterea copiilor între „acum” și „nu încă”	223
--	-----

---

cuvânt-înainte

Cu toții ne confruntăm cu provocarea constantă de a fi prezenți în fiecare clipă. În orice moment, este atât de ușor ca gândurile noastre să zboare în toate direcțiile – să ne gândim la o sarcină neterminată, la un e-mail pe care l-am primit sau chiar să visăm cu ochii deschiși că suntem în altă parte decât acolo unde ne aflăm. E important să fii cu-adevărat prezent în fiecare clipă, dar adesea nu reușim să facem asta, nici măcar în ce privește creșterea copiilor. Deseori îndeplinim sarcinile vieții de familie pe pilot automat în timp ce mintea noastră rătăcește în altă parte.

Ai ajuns vreodată la sfârșitul unei zile pline și ai realizat că mai degrabă ai fost târât prin ea de cerințele pe care ți le-ai impus? Cum rămâne cu provocarea de a organiza zilele familiei tale în jurul Cuvântului lui Dumnezeu? Sau de a discuta despre aspectele ce țin de tehnologie cu copiii tăi? Distragerile electronice cu care am crescut noi pălesc în comparație cu leviatanul rețelelor de socializare!

Fie că este vorba de atenția noastră împărțită, de ritmul haotic al unei zile oarecare sau de provocările tehnologiei, cu cât trăim mai mult timp în tipare nesănătoase, cu atât acestea pot părea mai

OBICEIURI ÎN FAMILIE

normale. Dar în momentele noastre mai serioase de reflecție, ne dăm seama că ceva trebuie să se schimbe. Întrebarea este: ce? Și cum?

După nouăsprezece ani de experiență ca părinți a șase băieți, eu și Ruth am învățat multe lecții despre organizarea vieții de familie. În tot ceea ce facem, încercăm să-L păstrăm pe Cristos și Evanghelia în centrul atenției noastre. Am descoperit că ucenicizarea băieților noștri nu are loc la o anumită oră, în fiecare zi; ci mai degrabă a devenit cadrul pe care îl folosim pe parcursul întregii zile. Ucenicizarea are loc în contextul obiceiurilor pe care le formăm și al ritmurilor pe care le păstrăm.

Așadar, așa cum le-a poruncit Moise israeliților în Deuteronom 6, noi încercăm să vorbim despre Cuvântul lui Dumnezeu toată ziua, încurajându-ne unii pe alții să umblăm după acest Cuvânt. Dacă vei mânca la noi vreodată, probabil îi vei auzi pe băieții noștri rugându-se: „Fie ca tot ceea ce spunem și facem să-Ți aducă onoare și glorie!” Deși inima mea crește când îi aud rugându-se astfel, știi, de asemenea, că nu va trece mult până când cineva își va pierde răbdarea și va spune o vorbă lipsită de blândețe – așa arată fiecare zi acasă la familia Simons.

În mijlocul provocărilor cotidiene – mari și mici – eu și Ruth suntem atât de recunoscători pentru înțelepciunea pe care Justin o împărtășește în această carte. El ne reamintește că obiceiurile și ritmurile au putere și ajută la abordarea întrebărilor legate de viața trăită cu scop și de creșterea copiilor. Dacă simți că viața se mișcă într-un ritm frenetic și te lupți să-ți păstrezi stabilitatea propriei tale inimi, ca să nu mai vorbim de cea a familiei tale, această carte este un medicament puternic. Într-un mod simplu și sincer, Justin trece în revistă activitățile unei zile, oferind sfaturi înțelepte despre cum să răscumpărăm timpul pe care îl pierdem, pentru un impact maxim al Evangheliei în casele noastre.

Indiferent unde te afli când începi această carte, să știi că *este* posibil să stabilești noi ritmuri, chiar și astăzi, pentru că Dumnezeu mai are încă de lucru cu noi.

— RUTH CHOU SIMONS ȘI TROY SIMONS,
autorii bestsellerului *Fundamente – 12 principii
biblice care modelează o familie sănătoasă*

MULTUMIRI

În timp ce se gândea la importanța familiilor extinse, Kurt Vonnegut a scris odată: „Tu nu ești de-ajuns.” E-adevărat. Nu sunt.

În timp ce medita la ce înseamnă să fii îndrăgostit, Ben Folds a scris odată: „Sunt cel mai norocos.” E-adevărat. Eu sunt norocos.

Eu nu sunt de-ajuns, dar tot sunt cel mai norocos, pentru că o am pe Lauren. Creșterea unei familii cu ea este cel mai distractiv, cel mai greu și cel mai sfințitor lucru pe care l-am făcut și pe care probabil îl voi face vreodată. Nu aș avea nici măcar o experiență care să merite să fie împărtășită dacă nu ar fi fost ea. În plus, dacă nu ar fi fost editarea ei (nemiloasă!), poate că ar fi meritat să fie împărtășite, dar nu ar fi meritat să fie citite. Eu sunt autorul, dar ea este întotdeauna muza.

Oricât de mult o iubesc pe Lauren, noi tot nu suntem de-ajuns. Dar, din fericire, vă avem pe voi, mama și tata. Vă avem și pe voi, Fred și Teresa. Am început această carte cu o glumă adesea atribuită lui Frederick Douglass, care spunea că este mai ușor să crești copii puternici decât să vindeci bărbați și femei rănite. Ce moștenire ne-ați dat mie și lui Lauren și băieților noștri, fiind părinți care au acceptat iubirea-legământ a lui Dumnezeu, v-ați iubit unul pe altul într-un

OBICEIURI ÎN FAMILIE

mod care reflectă acea iubire-legământ și ni le-ați arătat pe amândouă! Ce moștenire primesc băieții mei prin faptul că au ocazia să crească alături de bunici atât de sfinți, înțelepți, iubitori și amuzanți!

O soție și părinții sunt ceva, dar tot nu suntem de-ajuns! Așa că sunt norocos să-i numesc prieteni ai familiei pe Rachel și David, Mark și Mary Alice, Dan și Mary Catherine, Frank și Christine și pe Anne. Ce dar am primit prin toți acești copii ai noștri! Să continuăm să creștem ucenici buni ai lui Isus, care sunt, de asemenea, prieteni buni unii cu alții. Ne vedem cu toții duminică la prânz!

Și, în final, prietenilor mei din Richmond (și DC, și Shanghai etc.), cu privire la care am norocul să nu am spațiu suficient aici să îi numesc. Este ceva atât de mareș să ne putem crește copiii împreună. Pentru toate exemplele voastre, în mare parte nerostite, sunt atât de îndatorat. Sunt norocos să-mi numesc prietenii „familie”.

La urma urmei, eu nu sunt de-ajuns, e nevoie de mulți alți oameni.

introdUCere

OBICEIURILE familiei ca LITURGHII ale EVANGHELIEI

Era ora 8 într-o seară de miercuri, iar ritualul de culcare cu băieții noștri nu mergea foarte bine. Nu era nimic greșit în mod deosebit, dar nici nu mergeau lucrurile strună.

Se întâmplase ceva ce se petrecea cam la fel în cele mai multe seri: doi dintre ei fugiseră din baie și începuseră un meci de lupte spontan, în stil greco-roman (adică în pielea goală), pe jos la ei în dormitor. Cel mai mic se implicase și el, transformându-și cărțile cartonate în proiectile, aparent încercând să oprească lupta culcându-l la pământ pe unul dintre cei doi frați mai mari.

Recent, demisionasem de la slujba pe care o avusesem la o firmă internațională de avocatură și îmi deschiseseam propriul cabinet de avocatură de business. Lauren era însărcinată cu al patrulea băiat, pentru că în mod clar casa noastră avea nevoie de mai mulți luptători greco-romani. Viața era atunci, așa cum este și acum, de altfel, destul de agitată.

În drum spre baie, încă dezbăteam dacă ar trebui să-l sun pe unul dintre clienții mei, care era în mijlocul unei negocieri de investiții sau să fac mai întâi curățenie în bucătărie. De asemenea, îmi storceam

OBICEIURI ÎN FAMILIE

creierii încercând să-mi amintesc a cui periură de dinți era cea cu Superman și a cui era cea cu T-rex, pentru că, dacă greșeam, aveam să am de-a face mai degrabă cu scrășnirea dinților decât cu periajul lor.

Toate acestea au fost întrerupte când aproape am alunecat pe urma de apă pe care o lăseseră pe podeaua scârțâitoare a casei noastre vechi de o sută de ani din Richmond, Virginia. Abia am reușit să mă echilibrez prinzându-mă de una dintre clanțe care aproape că s-a desprins, și acela a fost momentul când mi-a sărit țandăra. Nu „am ajuns la capătul răbdărilor”, cât am decis că am ajuns la capătul răbdărilor.

Următoarele zece minute sunt neclare. Strig ordine și mut trupuri dintr-un loc în altul. Dar de fapt asta nu grăbește cu nimic lucrurile; pur și simplu ne face să devenim cu toții încordați. În astfel de momente, încep să mă simt ca un general incapabil care strigă ordine, care, în ciuda volumului lor, nu pare să aibă un impact asupra nimănui. Chestii precum: „Nu-mi pasă, folosești această periură de dinți!” Și: „Ți-am luat cartea din mâini pentru că nu mă ascultai.” Sau: „Gata, nu mai bem apă! Am terminat-o cu apa!”

În sfârșit, ajung la momentul pe care l-am așteptat. Sting luminile și închid ușa. Dar, în timp ce stăteam pe holul de la etaj, încă umed de la apa de la baie, nu am simțit ușurarea obișnuită că în sfârșit reușisem să îi pun pe toți la culcare. Aveam inima împărțită și mă simțeam stânjenit.

Mă gândeam la faptul că așa arăta o seară normală, ceea ce înseamnă că ultima lor imagine cu mine, în majoritatea zilelor, este a acestui șef sălbatic care amenință cu consecințe fizice drastice dacă nu își pun pijamalele în momentul acela. M-am întrebat dacă au simțit ironia când, înainte de a stinge luminile, am rostit o scurtă rugăciune înainte de culcare și le-am spus că Dumnezeu îi iubește și că și eu îi iubesc. M-am întrebat ce cred ei că înseamnă dragostea.

Nu-mi dau seama de ce epifania mea a avut loc în acea seară, pentru că în mod sigur nu era o seară neobișnuită. De fapt, era chiar o seară tipică, motiv pentru care am ajuns la epifania mea: „Așa arată normalitatea la noi”, am murmurat pentru mine. Și asta nu era un lucru bun.